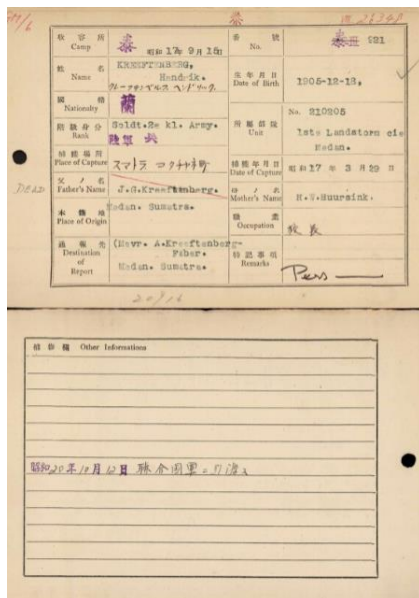

Hendrik Kreeftenberg

Hendrik Kreeftenberg is geboren op 19 december 1905 in Enschede. Hij is de zoon van Johannes Gerardus Kreeftenberg en Reindina Willemina Buursink. Hij trouwde op 3 september 1931 in Hengelo met Anna Faber. Ze vertrokken naar Nederlands Indië en gingen wonen in Medan, NOI. Hendrik was onderwijzer en zijn vrouw Anna was onderwijzeres.

Hij volgde in 1941 Hopman Cornelis Vis Dieperink als hopman van Groep 6 van de afdeling Medan van het NIPV op, toen die vertrok naar Madioen.

Tijdens de mobilisatie was hij soldaat tweede klas. Hij zat bij de 1e Landstorm compagnie in Medan. Tijdens Japanse bezetting werd hij krijgsgevangen genomen en zat in diverse kampen op Java en werd tewerk gesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude

spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspinnen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij overleefde de oorlog en vertrok naar Nederland.

Anna overleed op 19 juli 2008 in Emmen.

Meer informatie

[De Sumatra post » 07 okt 1941 - Art. 22 | Delpher](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Kreeftenberg | Nationaal Archief](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Hendrik Kreeftenberg \(1905-\) » Stamboom Linders, Noord-Limburg » Genealogie Online](#)

[Online Familieberichten: Overleden: Anna Faber \(19-07-2008\) \(online-familieberichten.nl\)](#)

[Huwelijk Johannes Gerhardus Kreeftenberg & Reindina Willemina Buursink & Hendrik](#)

[Kreeftenberg & Bernardina Hendrietta Holten & Gerrit Buursink & Reindina Willemina](#)

[Meuleman op 2 februari 1905 te Enschede » Open Archieven](#)

[Huwelijk Hendrik Kreeftenberg & Johannes Gerhardus Kreeftenberg & Reindina Willemina](#)

[Buursink & Anna Faber & Jacob Faber & Albertje Postma op 3 september 1931 te Hengelo »](#)

[Open Archieven](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.